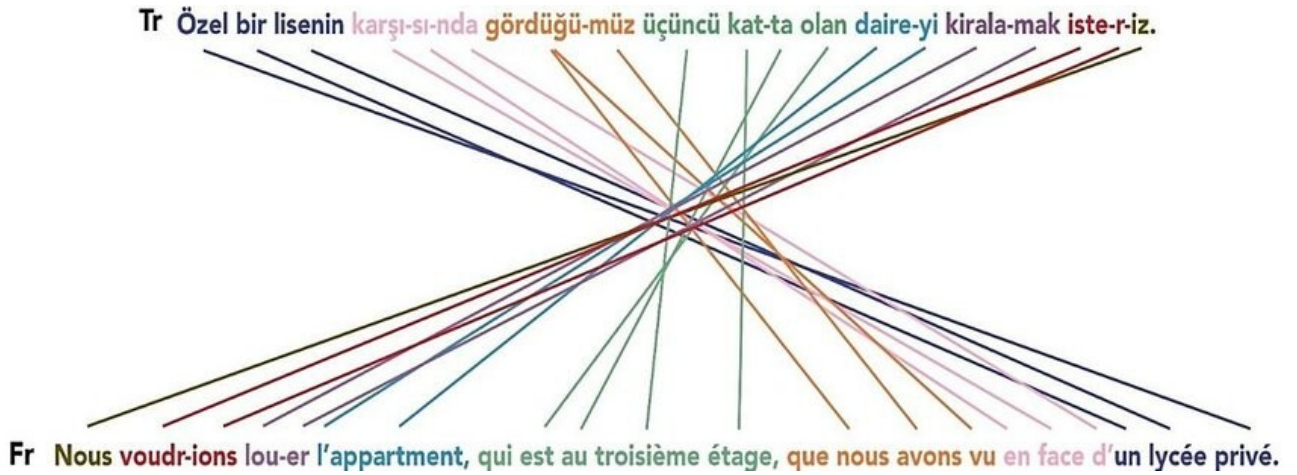

Fransızca VS Türkçe

Türkçe, Ural-Altay dil ailesine ve daha spesifik olarak Türk dilleri ailesine aittir.

Türk dillerinde, özellikle de Türkçede cümleler aşağıdaki gibi kurulur:

Özne + Nesne + Fiil :

Örnekler:

Ben eve geldim.

Onlar bu sabah erkenden domates almaya gittiler.

Fransızca, Hint-Avrupa dil ailesine ait bir Roman dillidir.

Roman dillerinde, özellikle Fransızca'da cümleler şu şekilde kurulur:

Özne + Fiil + Nesne .

Örnekler:

Je suis un élève.

Kelime kelime : Ben -im öğrenci.

Nous sommes allés au cinéma hier soir.

Kelime kelime : Biz gittik sinemaya dün akşam.

Bazı farklar:

Fransızcada kelimeler dişil ve eril (féminin et masculin) olarak ikiye ayrılır.

Bu ayrım, dişil eril uyumunu gerekli kılar:

UNE école okul → güzel okul

UN livre beau → güzel kitap

Türkçenin aksine, Fransızca eklemeli bir değildir, yani fransızcada kullanılan ekler sadece bir kelimenin anlamını değiştirir (basit bir şekilde söylemek gerekirse).

Türkçe de ki yönelme durumu eki « -e » / « -a », fransızca ki « à » kelimesidir .

Eve → à la maison

Okula → à l'école

Fransızca okunduğu gibi yazılan bir değildir. Tarihsel olarak, bunun sebeplerinden biri, sıradan vatandaşlarla, eğitilmiş soyluları birbirlerinden ayırmaktır. Hatta, 20. yy'a kadar devlet memurluğu sınavında DİKTE adlı bir sınav vardı. Bu sınav bir kişinin okuduğu metni hata yapmadan yazmaktan ibaret.

Fransızca yazılan ilk belge: Serments de Strasbourg (14 Şubat 842)

